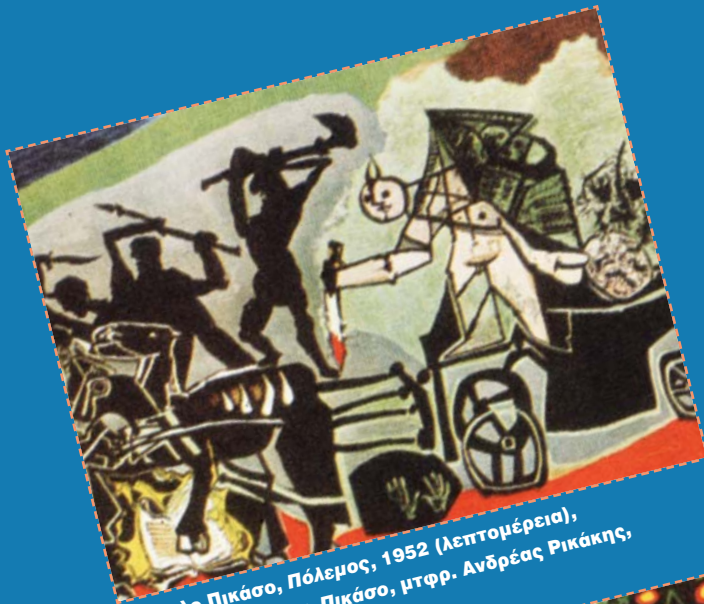

5η ενότητα

ΕΙΡΗΝΗ – ΠΟΛΕΜΟΣ

Σ' αυτή την ενότητα:

Πάμπλο Πικάσο, Πόλεμος, 1952 (λεπτομέρεια),
στο Τίμοθυ Χίλτον, Πικάσο, μτφρ. Ανδρέας Ρικάκης,
εκδ. Υποδομή, 1982

Πάμπλο Πικάσο, Ειρήνη, 1952 (λεπτομέρεια),
στο Αντονίνα Βαλλαντέυ, Πάμπλο Πικάσο,
μτφρ. Σ. Πρωτοπαπός, εκδ. Γκοβόστη, 1993

Θα μάθουμε τους τρόπους με τους οποίους εκφράζονται στη γλώσσα μας οι έννοιες του **σκοπού** και της **αιτίας**.

Θα ασκηθούμε στη σωστή χρήση του υποταγμένου λόγου και ιδιαίτερα των δευτερευουσών **τελικών** και **αιτιολογικών** προτάσεων.

Θα μελετήσουμε τη **δομή** των κειμένων για να κατανοήσουμε πώς αναλύονται τα κείμενα στα συστατικά τους (παραγράφους, προτάσεις, λέξεις).

Θα επισημάνουμε **λέξεις** που έχουν την ίδια ή **παρόμοια προφορά** και **διαφορετική ορθογραφία**.

Θα μιλήσουμε για την **ειρήνη** και τον **πόλεμο** και **θα σκεφτούμε** πώς μπορεί ο καθένας μας και όλοι μαζί **να αγωνιστούμε** για την αποτροπή του πολέμου και την επικράτηση της ειρήνης.

Κείμενο 1 Η ειρήνη δεν είναι φυσική κατάσταση [Οικοδομείται παντού και κάθε στιγμή]

Σε πολλές χώρες της Ευρώπης, οι άνθρωποι που είναι κάτω από 50 χρόνων δε γνώρισαν τον πόλεμο στον τόπο τους. Από την ώρα που γεννήθηκαν, κάθε πρωί, όταν ξυπνάνε, είναι ειρήνη. Τους φαίνεται φυσικό να ζουν μέσα στην ειρήνη. [...]

Για να διατηρείται η ειρήνη, είναι σπουδαίο να ξέρουμε πως η ειρήνη δεν είναι κάτι εντελώς φυσικό. Όμως, οι άνθρωποι αυτό το θυμούνται δύσκολα. Μπαίνοντας κάποιος σ' ένα κατάστημα λέει «καλημέρα», δε βροντάει την πόρτα όταν έρχεται ένας άλλος από πίσω του και όταν τον εξυπηρετήσουν, λέει «ευχαριστώ». Είναι ένας ευγενικός κύριος. Αυτή η συμπεριφορά είναι έμφυτη; Όχι. Όταν ήταν παιδί, δεν ήταν ευγενικός από φυσικού του. Τους κανόνες της ευγένειας τους έμαθε. [...]

Με την ειρήνη συμβαίνει το ίδιο. Είναι θέμα ανατροφής. Δεν είναι πάντα εύκολο, γιατί πρέπει να σεβόμαστε τους κανόνες, να μάθουμε ν' ακολουθούμε το νόμο, να μάθουμε να μη χρησιμοποιούμε τη φυσική μας δύναμη. Οι άνθρωποι διαπιστώνουν μονάχα αργότερα πως έτσι είναι καλύτερα, γιατί, όσο έχουν ειρήνη, ζούνε πιο ευχάριστα παρά αν κάνανε πόλεμο. [...]

Πολλοί άνθρωποι ξέρουν ότι η ειρήνη δεν αποκαθίσταται μια και καλή και για πάντα. Γι' αυτό σκέφτονται όλα όσα πρέπει να γίνουν για να στεριώσει και να μην ξαναγυρίσει ο πόλεμος. Η ειρήνη μπορεί να οικοδομείται παντού και σε κάθε στιγμή. Όταν μελετούμε την ιστορία του κόσμου, όταν συζητάμε μ' αυτούς που έχουν διαφορετικές αντιλήψεις, όταν αντιδρούμε μπροστά στις αδικίες, χτίζουμε την ειρήνη.

Στο σχολείο οι μεγάλοι μαθητές βασανίζουν τους μικρούς, τα πρωτάκια. Ένας μαθητής πηγαίνει στο διευθυντή και του ζητάει να σταματήσει αυτή την κατάσταση: Ο μαθητής αυτός, που δεν αδιαφορεί για ό,τι γίνεται γύρω του, που αντιδρά και προσπαθεί να δώσει τέλος στα βάσανα των μικρών, δουλεύει για την ειρήνη. Ο διευθυντής βρίσκει αυτούς που δέρνουν τους μικρούς, τους τιμωρεί και τους εξηγεί γιατί τους τιμωρεί: Κι αυτός δουλεύει για την ειρήνη.

Σε μια εφημερίδα δημοσιεύεται ένα άρθρο που προτείνει ν' απαγορευτεί η είσοδος στους κινηματογράφους σ' αυτούς που είναι ξένοι. Χιλιάδες άνθρωποι αντιδρούν και γράφουν άρθρα για να εξηγήσουν ότι δε συμφωνούν μ' αυτή την πρόταση: Αυτοί βοηθούν να επικρατεί ειρήνη. [...]

Στα σχολεία οι καθηγητές διδάσκουν την ιστορία. Προσπαθούν, μαζί με τους μαθητές, να καταλάβουν γιατί ξεσπάνε πόλεμοι. Μα και όλος ο κόσμος αναρωτιέται: Τι πρέπει να κάνουν για να μην επαναληφθεί; Έτσι οικοδομούν την ειρήνη.

Περ. «Ερευνητές», εφημ. Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 2003

Ερωτήσεις κατανόησης

- 1 Γιατί η ειρήνη δεν είναι φυσική κατάσταση;
- 2 Ο συγγραφέας του άρθρου παραθέτει μερικές καθημερινές συμπεριφορές που θεωρεί ότι οικοδομούν την ειρήνη. Εσείς μπορείτε να σκεφτείτε άλλες συμπεριφορές από την καθημερινή ζωή που μπορεί να προετοιμάζουν τον πόλεμο;

Κείμενο 2 [Λερώνει...]

ΚΥΡ, εφημ. ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, 2003

Ερωτήσεις κατανόησης

- 1 Ποια γνωστά σύμβολα αναγνωρίζετε στο σκίτσο;
- 2 Γιατί στο σκίτσο αυτό παρουσιάζονται αλλοιωμένα;

Κείμενο 3 [Η σκληρή πραγματικότητα του πολέμου]

[...] **Α**ς μετρήσουμε λίγο – ναι, στην ιστορία του πολέμου οι αριθμοί και τα μεγέθη αποκτούν μια ιδιαίτερη σημασία. Αν, για παράδειγμα, στη διάρκεια του λεγόμενου Μεσαίωνα ένα 2% των εμπολέμων έχαναν (κατά μέσον όρο;) τη ζωή τους, η αναλογία ανέβηκε κατακόρυφα λόγω χάρη κατά τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο, όπου οι απώλειες σε εμπολέμους έφτασαν το 40%. Μας χρειάζονται, όμως, και άλλοι αριθμοί για να προσέξουμε: γιατί μόλις το 1/4 από αυτούς που πέθαναν σ' αυτόν το λεγόμενο Μεγάλο Πόλεμο ήταν πολίτες (δηλαδή άοπλος και άμαχος –ανεξαρτήτως ηλικίας, φύλου, εθνότητας ή θρησκείας– πληθυσμός)· ενώ στο Β' Παγκόσμιο Πόλεμο το ποσοστό των άμαχων νεκρών ανέβηκε στο 1/2, για να φτάσει στους πολέμους της Ινδοκίνας τα 3/4 των νεκρών να είναι άμαχος πληθυσμός. Ας μετρήσουμε ακόμη λίγο: βιασμοί, ψυχώσεις, καταστροφές, εξαφανίσεις, αναστατώσεις, μετακινήσεις, ξεσιπτωμοί, ανακατατάξεις, αδικίες, κατα-

πιέσεις· και πείνα, θλίψη και απελπισία. Ναι, οι νεκροί και οι ωσάν νεκροί είναι πάντα πολύ περισσότεροι από αυτούς που καταγράφουν ή υπολογίζουν οι στατιστικές. [...]

Όμως είναι λάθος [...] να αποδίδει κανείς την εξάπλωση και τη γεωμετρική πρόοδο των μετρήσιμων μεγεθών του πολέμου στην εξέλιξη της τεχνολογίας: περισσότεροι νεκροί επειδή τα σύγχρονα όπλα σκοτώνουν πιο εύκολα πιο πολλούς. Γιατί τότε πώς θα μπορούσε να εξηγήσει ορισμένες πολύ απλές πράξεις: ένα παιδί που πεθαίνει από την πείνα ή έναν «άντρα» που βιάζει όποιον αδύναμο πέσει στα χέρια του; Πώς θα εξηγούσε, επίσης, ότι στο λευκόφως του αιώνα της ηλεκτρονικής επανάστασης πολύ απλά κάποιιοι μπορούν να σκοτώνουν κάποιους άλλους, γιατί δεν τους αρέσει το χρώμα τους, η φάτσα τους, η ηλικία τους, η φωνή τους ή η εθνική, η θρησκευτική, η πολιτική, η κοινωνική ή η όποια άλλη ταυτότητά τους;

Γιατί εδώ πια, τη στιγμή που πρέπει η απορία να μετασχηματιστεί σε πράξη που να έχει κοινωνική σημασία, βρισκόμαστε όλοι παγιδευμένοι σ' έναν κόσμο ο οποίος όχι μόνο δημιούργησε ένα φάσμα πολεμικών πρακτικών, αλλά και καλλιεργεί ένα αντίστοιχο φάσμα πολεμικής ρητορικής. Παγιδευμένοι (θύτες, θύματα και μαζί θεατές) σ' αυτές τις σύγχρονες εκδοχές του πολέμου, αυτές που βλέπουμε από την τηλεόραση ή ακούμε ή διαβάζουμε (αυτές που άλλοι ζουν τη φρίκη της πραγματικότητάς τους κι άλλοι εισπράττουν ανωδύτως τη φρίκη ή το μεγαλείο των παραστάσεων και των αναπαραστάσεών τους). Παγιδευμένοι σε πολέμους όπου δεν υπάρχουν πανοπλίες και λόγχες, μαγικά σπαθιά και φουσάτα· όπου δεν υπάρχουν παλικαράκια και έπαθλα, πρωταθλητές και αγώνες, ηρωικοί υπερασπιστές και πάνδημοι θρίαμβοι. Ας μη μας ξεγελούν οι παρασημοφορήσεις και οι παρελάσεις, οι υποδοχές και οι παράτες. Στους πραγματικούς πολέμους υπάρχουν μόνο μαυραγορίτες και βιαστές, στρατηγοί και μισθοφόροι· και βέβαια υπάρχουν και οι μεσάζοντες κάθε είδους: οι μεσάζοντες των όπλων και οι μεσάζοντες των συνθηκών, οι μεσάζοντες των πράξεων και οι μεσάζοντες των αποφάσεων, οι μεσάζοντες των ιδεών και οι μεσάζοντες της πληροφορίας. Όμως στην πραγματικότητα του πολέμου [...] προκύπτουν θύματα.

Νόρα Σκουτέρη-Διδασκάλου, «Υπάρχει ένας τόπος όπου τα παιδιά βγαίνουνε τη νύχτα και κλαίνε...», εφημ. *ΤΟ ΒΗΜΑ*, 1993

Ερωτήσεις κατανόησης

- 1** Συνοψίστε σε δύο περιόδους λόγου τη μεταβολή των αριθμών και των μεγεθών που αφορούν τον πόλεμο από το Μεσαίωνα ως τις μέρες μας (πρώτη παράγραφος του κειμένου).
- 2** Εκτός από την εξέλιξη της τεχνολογίας των όπλων, τι άλλο νομίζετε ότι συνέβαλε στην αύξηση της αγριότητας του πολέμου;

Κείμενο 4

[... Όσα φέρνει ο πόλεμος]

[...] Σε καιρούς ειρήνης κι όταν υπάρχει σχετική ευημερία, τόσο οι πολιτείες όσο και τα άτομα είναι πιο καλοπροαίρετοι ο ένας για τον άλλον, επειδή δε φτάνουν σε απόγνωση από άκρα ανάγκη που δεν τους ήρθε με τη θέλησή τους· ο πόλεμος όμως, που παίρνει ύπουλα κάτω απ' τα πόδια των ανθρώπων την ευκολία να κερδίζουν το καθημερινό τους, τους διδάσκει την ωμότητα, κι εντείνει την αγανάκτηση των πολλών ανάλογα με την κατάσταση όπου τους φέρνει. Γίνονταν λοιπόν επαναστάσεις στις πολιτείες, κι αν τυχόν καμιά είχε καθυστερήσει, μαθαίνοντας το τι είχε σταθεί αλλού πρωτίτερα, προχωρούσε μακρύτερα στις άκρες βιαιότητες, και ξάναβαν τα μυαλά των ανθρώπων προσπαθώντας να επινοήσουν κάτι χειρότερο και πιο περίτεχνο, και να επιβάλουν πιο τερατώδεις αντεκδικήσεις. Και νόμισαν πως είχαν το δικαίωμα ν' αλλάξουν και τη συνηθισμένη ανταπόκριση των λέξεων προς τα πράγματα, για να δικαιολογήσουν τις πράξεις τους. Έτσι η αστόχαστη αποκοτιά θεωρήθηκε παλικαριά γι' αγάπη των συντρόφων, ο δισταγμός από πρόνοια για το μέλλον δειλία που προβάλλει ενάρτερες δικαιολογίες, η γνωστική μετριοπάθεια ως πρόφαση ανανδρίας και η ικανότητα να βλέπει κανείς όλες τις πλευρές μιας κατάστασης ανικανότητα να δράσει από καμιά· την απότομη και βίαιη αντίδραση την πρόσθεσαν στα προτερήματα του αντρός και η αποχή από τις ραδιουργίες λογίστηκε φαινομενικά λογική πρόφαση για ν' αποφύγει κανείς τον κίνδυνο. Τον αδιάκοπα έξαλλο κατήγορο τον θεωρούσαν πάντα αξιόπιστο, όποιον όμως του αντιμιλούσε, τον υποψιάζονταν για προδοσία. Κι αν έκανε κανείς ραδιουργίες και πετύχαινε, τον είχαν για έξυπνο, κι όποιος υποψιαζόταν και ξεσκεπάζε έγκαιρα τα σχέδια του άλλου ήταν ακόμα πιο καπάτσος. Όποιος όμως προνοούσε, ώστε να μη χρειαστούν αυτά καθόλου, έλεγαν πως διαλύει το κόμμα κι αφήνει να τον τρομοκρατήσουν οι αντίπαλοι. Και μ' ένα λόγο, όποιος πρόφτανε να κάνει το κακό πριν από τον άλλον, άκουγε παινέματα, καθώς κι όποιος παρακινούσε στο κακό έναν άλλον που δεν το είχε πρωτίτερα βάλει στο νου του. [...]

Αιτία για όλ' αυτά είναι η όρεξη ν' αποκτήσουν δύναμη οι άνθρωποι από απληστία και φιλοδοξία· κι απ' αυτά πηγάζει η ορμή που τους σπρώχνει.

Θουκυδίδης, ο Αθηναίος, *Ιστορία, Βιβλίο Γ'*, παρ. 82, μτφρ. Έλλη Λαμπρίδη, Ι. Κακριδής, εκδ. Γκοβόστη, 1962

Ερώτηση κατανόησης

■ Ποια φθορά προκαλεί ο πόλεμος, κατά το Θουκυδίδη, στο ήθος και το λόγο των ανθρώπων;

B1

Τελικές προτάσεις

Ακούω και μιλώ

- Για ποιο σκοπό γίνονται οι πόλεμοι σύμφωνα με το κείμενο 2; • Συμπληρώστε τις παρακάτω πιθανές απαντήσεις:
 - Οι πόλεμοι γίνονται για
 - Οι πόλεμοι γίνονται για να
 - Οι πόλεμοι έχουν στόχο
 - Οι πόλεμοι γίνονται με σκοπό
- Ο Θουκυδίδης έζησε τον πόλεμο και διαπιστώνει (κείμενο 4) ότι οι άνθρωποι σε καιρό πολέμου συχνά διαστρέφουν το πραγματικό νόημα των λέξεων
 - προκειμένου να
 - για να
 - με σκοπό να
 - Αφού συμπληρώσετε τις απαντήσεις, να συζητήσετε τι δηλώνουν οι φράσεις που προσθέσατε.
- Ποιες από τις παραπάνω συμπληρώσεις αποτελούν δευτερεύουσες προτάσεις;

Διαπιστώνω ότι:

- Υπάρχουν πολλοί τρόποι για να δηλώσουμε το σκοπό που οδηγεί σε μια ενέργεια. Ένας από τους τρόπους αυτούς είναι οι δευτερεύουσες προτάσεις που εισάγονται με τους συνδέσμους **για να** και **να**.
- Οι προτάσεις αυτές λέγονται **τελικές** (τέλος στα αρχαία ελληνικά σημαίνει *σκοπός*) και είναι **επιρρηματικές**.

Διαβάζω και γράφω

- Βρείτε και υπογραμμίστε τις δευτερεύουσες προτάσεις των κειμένων 1 και 4 που εισάγονται με *να* και *για να*.
- Κατατάξτε τις προτάσεις, που υπογραμμίσατε, σε έναν πίνακα με τη παρακάτω μορφή:

Δευτερεύουσες ονοματικές προτάσεις (απαντούν στην ερώτηση <i>ποιος, ποιον, τι</i> ;)	Δευτερεύουσες επιρρηματικές προτάσεις (απαντούν στην ερώτηση <i>για ποιο σκοπό</i> ;)
να ζουν μέσα στην ειρήνη	για να διατηρείται η ειρήνη

- Σε ποιο είδος δευτερευουσών προτάσεων ανήκουν οι προτάσεις της πρώτης στήλης και σε ποιο της δεύτερης; • Απαντήστε, αφού λάβετε υπόψη σας όσα διδαχτήκατε για τις δευτερεύουσες ονοματικές προτάσεις στη 2η ενότητα.

Κείμενο 5 [Γκουέρνικα]

Μια πόλη που λέγεται Γκουέρνικα

Ο πίνακας ζωγραφίστηκε από τον Πάμπλο Πικάσο το 1937. Ο ζωγράφος ήταν εξαιρετικά ταραγμένος από τον εμφύλιο πόλεμο που σπάραζε την πατρίδα του, την Ισπανία. Μαθαίνοντας το βάρβαρο αεροπορικό βομβαρδισμό της μικρής πόλης Γκουέρνικα, ένωσε φρίκη. Ο Πικάσο ζωγράφισε αυτό τον πίνακα για να δείξει πόσο απαίσιος και καταστροφικός είναι ο πόλεμος, και του 'δωσε τ' όνομα της πόλης. Η *Γκουέρνικα* είναι ένας πολύ μεγάλος πίνακας, μεγαλύτερος απ' τον τοίχο ενός συνηθισμένου δωματίου.

Άκουσε τους ήχους

Αυτή η εικόνα δεν είναι πολύχρωμη. Έχει μόνο μαύρο, άσπρο και γκριζο. Ίσως ο ζωγράφος θεώρησε ότι η ομορφιά των χρωμάτων δεν ταίριαζε σ' ένα τόσο τραγικό θέμα. Δε σου φαίνεται πως ακούς τους φοβερούς ήχους; Κραυγές, ουρλιαχτά, βογγητά. Μπορείς να δεις ότι τα περισσότερα ζώα και οι άνθρωποι έχουν ανοιχτό το στόμα σαν να βγάζουν κραυγές πόνου. Ο ζωγράφος τα 'κανε όλα να μοιάζουν κομματιασμένα, στραβωμένα κι άσχημα.

Τι αισθάνεσαι βλέποντας αυτές τις γραμμές και τα σχήματα αραδιασμένα το ένα πάνω στ' άλλο;

Η διάθεση του ζωγράφου

«Είμαι θυμωμένος», «Είμαι πληγωμένος»: αυτές οι κουβέντες ίσως να λένε τα πιο έντονα συναισθήματα που εκφράζει η εικόνα. Με ποιον τρόπο ο καλλιτέχνης μάς μεταδίδει αυτά του τα συναισθήματα; Άκουσες τους φοβερούς ήχους, είδες τα κοφτερά σχήματα, τη ζωγραφιά χωρίς χρώμα.

Κοίταξε τα πρόσωπα. Είναι μεγάλα άσπρα σχήματα με μάτια τρομαγμένα και στόματα ανοιχτά σαν να οδύρονται. Φαίνονται και τα δύο μάτια σε κάθε πρόσωπο, όπως κι αν είναι γυρισμένο. Τα μάτια είναι ορθάνοιχτα και σπηλωμένα με τρόμο, σαν μάτια πεθαμένου. Στο πάνω μέρος της εικόνας κρέμεται μια γυμνή λάμπα ηλεκτρικού. Ρίχνει φως για να φανούν οι συμφορές του πολέμου. Οι ακτίνες σχηματίζουν μυτερά δόντια. Ο ζωγράφος τις έκανε έτσι κοφτερές για να μας αναστατώσει, να ερεθίσει τα νεύρα μας.

Μ' αυτές και άλλες λεπτομέρειες μπόρεσε ο Πικάσο να μας πει πως κάτι τρομερό έγινε σ' αυτή την πόλη.

Μιλάει σε όλους

Έχεις δει ποτέ στα επίκαιρα του σινεμά εικόνες από αληθινό πόλεμο; Έχεις σκεφτεί πώς σκοτώνονται άνθρωποι και ζώα στις μάχες; Παρόλο που ο Πικάσο έφτιαξε την εικόνα του με αφορμή τον πόλεμο στην Ισπανία, η *Γκουέρνικα* είναι μια εικόνα διαμαρτυρίας ενάντια σε κάθε πόλεμο. Κι αυτός είναι ο λόγος που έγινε διάσημη. Άνθρωποι απ' όλο τον κόσμο τη βλέπουν και καταλαβαίνουν τι ήθελε να πει ο ζωγράφος.

Ακούω και μιλώ

- Εσείς πώς θα περιγράφατε την Γκουέρνικα σ' ένα φίλο σας που δεν έχει δει τον πίνακα; • Συνοδέψτε την περιγραφή σας με αναφορά στα συναισθήματα που σας δημιουργεί.
- Βρείτε τις δευτερεύουσες τελικές προτάσεις του κειμένου 5.

Διαβάζω και γράφω

- Επιλέξτε μία από τις τελικές προτάσεις που βρήκατε στην προηγούμενη δραστηριότητα και αναδιατυπώστε την με τρεις τουλάχιστον διαφορετικούς τρόπους που να εκφράζουν πάλι το σκοπό. Μπορείτε να χρησιμοποιήσετε μερικές από τις λέξεις: *αποβλέπω σε, επιδιώκω να, προκειμένου να, με σκοπό να, με στόχο να, θέλοντας να.*
- Εντοπίστε την τελική πρόταση στο παρακάτω κόμικς. • Προσπαθήστε να εκφράσετε την έννοια του σκοπού με όσο το δυνατό περισσότερους τρόπους.

Quino, *Μαφάλντα*, εκδ. Παρά πέντε, 1991

B2

Αιτιολογικές προτάσεις

Ακούω και μιλώ

- «περισσότεροι νεκροί επειδή... πιο πολλούς»: Βρείτε το απόσπασμα στο κείμενο 3. • Μελετήστε τις παρακάτω εκδοχές του:
 - Οι περισσότεροι νεκροί οφείλονται στο ότι τα σύγχρονα όπλα σκοτώνουν πιο εύκολα πιο πολλούς.
 - Υπάρχουν περισσότεροι νεκροί από τα σύγχρονα όπλα, που σκοτώνουν πιο εύκολα πιο πολλούς.
 - Υπάρχουν περισσότεροι νεκροί, αφού τα σύγχρονα όπλα σκοτώνουν πιο εύκολα πιο πολλούς.
 - Εφόσον τα σύγχρονα όπλα σκοτώνουν πιο εύκολα πιο πολλούς, υπάρχουν περισσότεροι νεκροί.
 - Το νόημα αλλάζει ή παραμένει το ίδιο;
- Όλες οι παραπάνω εκδοχές περιλαμβάνουν δύο στοιχεία:

περισσότεροι νεκροί

σύγχρονα όπλα

- Ποια σχέση συνδέει τα στοιχεία αυτά;

Διαβάζω και γράφω

- «κάποιοι μπορούν να σκοτώνουν κάποιους άλλους, γιατί δεν τους αρέσει το χρώμα τους»: Βρείτε το απόσπασμα στο κείμενο 3 και προσπαθήστε να το μετασχηματίσετε με διάφορους τρόπους, σαν και αυτούς της δραστηριότητας 1 του *Ακούω και μιλώ*. • Αν θέλετε, χρησιμοποιήστε τις λέξεις: *εξαιτίας, επειδή, από, αφού, μια και, καθώς*.

Διαπιστώνω ότι:

- Υπάρχουν πολλοί τρόποι για να δηλώσουμε την αιτία μιας κατάστασης. Ένας από τους τρόπους αυτούς είναι οι δευτερεύουσες προτάσεις που εισάγονται με τους συνδέσμους: **γιατί, διότι, επειδή, καθώς, εφόσον, αφού, μια και**. Μερικές φορές εισάγονται και με το **που** (π.χ. *Λυπήθηκε που σκοτώθηκαν τόσο άνθρωποι*).
- Οι προτάσεις αυτές λέγονται **αιτιολογικές** και είναι **επιρρηματικές**.

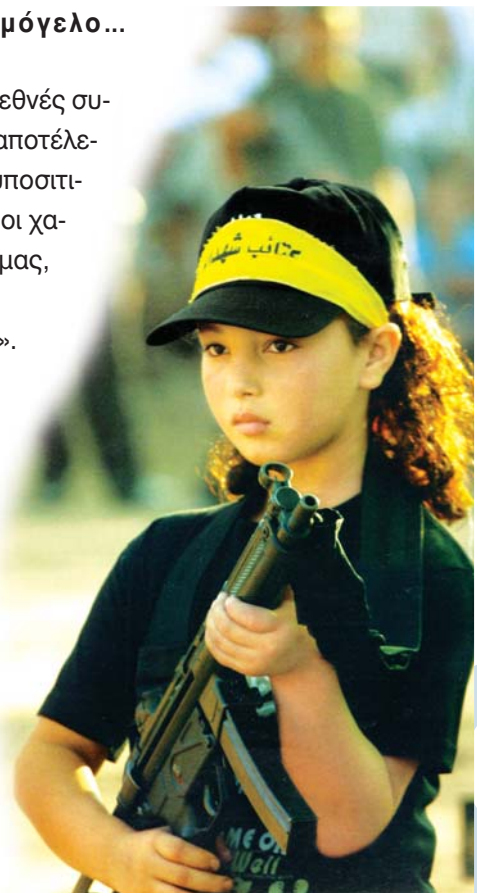
- Στη δραστηριότητα 1 του *Ακούω και μιλώ* βρείτε σε ποια παραδείγματα η αιτιακή σχέση εκφράζεται με δευτερεύουσα αιτιολογική πρόταση.
- «Πολλοί άνθρωποι ξέρουν... ο πόλεμος» (κείμενο 1), «η Γκουέρνικα είναι μια εικόνα διαμαρτυρίας... έγινε διάσημη» (κείμενο 5): Μετασχηματίστε τα παραπάνω αποσπάσματα ενώνοντας τις δύο περιόδους του κάθε αποσπάσματος σε μία και χρησιμοποιώντας κάποιον από τους συνδέσμους που εισάγουν αιτιολογικές προτάσεις.

Κείμενο 6 Μια γενιά που της έκλεψαν το χαμόγελο...

[...] Ένας διακεκριμένος γιατρός από τη Γάζα μας είχε πει σε διεθνές συνέδριο που οργάνωσε η Παλαιστινιακή Αρχή: «Ίσως το πιο τραγικό αποτέλεσμα της κατοχής για τα παιδιά της Παλαιστίνης να μην είναι ούτε ο υποσιτισμός ούτε οι τραυματισμοί ούτε οι χαμένες ώρες στο σχολείο ούτε οι χαμένες ευκαιρίες στη ζωή. Αλλά το γεγονός ότι, κάτω από τα μάτια μας, μεγαλώνει μια γενιά που της έκλεψαν το χαμόγελο. [...]

Σ' όλο τον κόσμο, τα παιδιά παίζουν «κλέφτες και αστυνόμους». Δε θα σας προκαλέσει έκπληξη, αν σας πω ότι στην Παλαιστίνη παίζουν «Εβραίους και Άραβες». Εκείνο που ίσως σας φανεί απίστευτο είναι ότι τα πιο πολλά από τα δικά μας παιδιά προτιμούσαν να παίζουν τους... Εβραίους! Κι αυτό γιατί, στα μάτια τους, οι Εβραίοι είναι οι δυνατοί και οι Άραβες οι αδύναμοι, αυτοί που πάντα χάνουν. Κανένα παιδί δε θέλει να 'χει θετικό ήρωα εκείνον που πάντα χάνει. Αλλά μετά τη δεύτερη Ιντιφάντα*, η εικόνα άλλαξε. Τώρα, όλοι θέλουν να παίζουν τους Άραβες και μό-

νο οι πιο αδύναμοι της παρέας την πληρώνουν και αναγκάζονται να παίζουν τους Εβραίους. Δεν ξέρω αν αυτό είναι καλό ή κακό.

Μερικές φορές τρομάζω όταν βλέπω πόσο δημοφιλής είναι σ' αυτά τα παιδιά η φιγούρα του «μάρτυρα», ειδικά εκείνου που είναι αποφασισμένος να ανατιναχτεί με εκρηκτικά. Στα μάτια τους, ο καμικάζι έχει την απόλυτη ισχύ πάνω στη ζωή και στο θάνατο, είναι η απόλυτη δύναμη που κανείς και τίποτα δεν μπορεί να σταματήσει. Η πρώην πρωθυπουργός του Ισραήλ, Γκόλντα Μείρ, είχε πει κάποτε ότι εξοργίζεται όχι τόσο γιατί οι εχθροί της σκότωναν Ισραηλινούς, όσο γιατί ανάγκαζαν τους Ισραηλινούς να σκοτώνουν. Τώρα είναι η δική μας σειρά να πούμε κάτι ανάλογο, από την ανάποδη. Πάντως, ένα είναι το σίγουρο: Ο φόβος, καιρό τώρα, έχει αλλάξει στρατόπεδο»!

Πέτρος Παπακωνσταντίνου, περ. «Κ», εφημ. Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 2003

* **Ιντιφάντα:** ονομάζεται η αντίσταση των Παλαιστινίων ενάντια στην κατοχή της πατρίδας τους από το Ισραήλ. Η δεύτερη Ιντιφάντα άρχισε το Σεπτέμβριο του 2000.

Ακούω και μιλώ

1. Το κείμενο 6 είναι ρεπορτάζ. Από ποια στοιχεία του φαίνεται αυτό; • Ποιος είναι αυτός που μιλάει σε πρώτο πρόσωπο μέσα σ' αυτό το κείμενο;
2. Εξηγήστε γιατί τα παιδιά στα οποία αναφέρεται το κείμενο έχουν χάσει το χαμόγελό τους. • Χρησιμοποιήστε όσες περισσότερες δευτερεύουσες αιτιολογικές προτάσεις μπορείτε.
3. Βρείτε και υπογραμμίστε τις δευτερεύουσες αιτιολογικές προτάσεις του κειμένου 6. • Με ποιο σύνδεσμο εισάγονται; • Προσπαθήστε να αντικαταστήσετε το σύνδεσμο αυτόν με άλλους συνδέσμους που εισάγουν αιτιολογικές προτάσεις.
4. Στις τρεις τελευταίες παραγράφους του κειμένου 1, βρείτε τις δευτερεύουσες προτάσεις που εισάγονται με *γιατί*. • Μπορείτε να αντικαταστήσετε το σύνδεσμο *γιατί* με άλλον αιτιολογικό σύνδεσμο; • Αν όχι, σκεφτείτε γιατί συμβαίνει αυτό;
5. Τι είδους είναι οι προτάσεις που βρήκατε στην προηγούμενη δραστηριότητα; (Για να βοηθηθείτε μπορείτε να ανατρέξετε στη θεωρία της 3ης ενότητας).

Διαβάζω και γράφω

Ο Παλαιστίνιος γιατρός που μιλάει στο κείμενο 6 πιστεύει ότι πιο τραγικό και από τον υποσιτισμό, τους τραυματισμούς ή τις χαμένες ευκαιρίες για μόρφωση είναι το γεγονός ότι τα παιδιά στα κατεχόμενα εδάφη της Παλαιστίνης χάνουν το χαμόγελό τους και είναι έτοιμα να υιοθετήσουν βίαια πρότυπα. Συμφωνείτε ή διαφωνείτε με τη γνώμη του; • Διατυπώστε τη δική σας άποψη σε ένα κείμενο (έως δέκα γραμμές). • Χρησιμοποιήστε δευτερεύουσες προτάσεις, ιδιαίτερα αιτιολογικές, για να στηρίξετε την άποψή σας.

Κείμενο 7 Η φριχτή πολιτεία

Μόλις έμεινε μόνος του, ο Πέτρος κατάλαβε ξαφνικά πως δεν ήτανε και τόσο σίγουρος πως ξέρει το δρόμο. Τα γαλάζια λαμπιόνια της συσκότισης πάνω στους στύλους φέγγουνε μονάχα για να μην κουτουλήσεις. Οι δρόμοι όμως μένουνε το ίδιο σκοτεινοί και άγνωροι. Ο Πέτρος δεν θέλει να φοβάται. ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ. Κι ας χτυπάει η καρδιά, ντουκ ντουκ, σαν τα άρβυλα του Ιταλού στο πεζοδρόμιο. Θα 'ναι γιατί περπατούσε γρήγορα και λαχάνιασε. Τα χέρια του είναι ξυλιασμένα και τα χώνει κάτω από το πουλόβερ του. Το ίδιο και τα γόνατά του. Κάθε τόσο βγάζει ένα χέρι και τρίβει μια το ένα γόνατο, μια το άλλο. Όχι, δε φοβάται. Τι να φοβηθεί; Ποιος θα πειράξει ένα κακόμοιρο αγόρι που έχασε το δρόμο... Στην ουρά που στεκότανε για το ψωμί, λέγανε κάτι γυναίκες πως ένας Γερμανός έσπασε το χέρι ενός αγοριού, γιατί είχε κλέψει ένα καρβέλι. Το 'πιασε έτσι με τα δυο του χέρια, σαν να 'τανε σανίδι, το χτύπησε πάνω στο γόνατό του και, κρακ, το τσάκισε στα δυο... Ο Πέτρος δεν έχει κλέψει τίποτα. Όσο θηρία κι αν είναι οι Γερμανοί, δεν μπορούνε στα καλά καθούμενα να σπάνε χέρια... Έστριψε ένα δρόμο... δεύτερο... τρίτο. Βράδυ είχε να βγει από πριν να μπουν οι Γερμανοί στην Αθήνα. Τώρα όμως αυτή δεν ήτανε η Αθήνα. Ήτανε μια ξένη πολιτεία, με σκοτεινά κι αλλόκοτα σπίτια. Κι αυτός ήτανε ένα παράξενο ανθρωπάκι, που [...] ΠΡΕΠΕΙ να μη φοβάται, να περπατάει στο μισοσκόταδο και να σφυρίζει. Δοκίμασε, μα δε βγαίνει ήχος... Είναι γιατί κρυώνει. [...]

Γύρισε απότομα το κεφάλι του και κοίταξε την ταμπέλα ενός μαγαζιού που μόλις και τη φώτιζε ένα μπλε λαμπιόνι. «ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ Ο ΚΡΙΝΟΣ.» Τότε ο Πέτρος φοβήθηκε για καλά, γιατί κατάλαβε πως είχε πάρει τελείως αντίθετο δρόμο και βρέθηκε στην Ομόνοια. Το ζαχαροπλαστείο «Ο Κρίνος» το 'ξερε απέξω κι ανακατωτά. Πριν τον πόλεμο τον έφερνε ο μπαμπάς, πολλές φορές, τις Κυριακές το απομεσήμερο κι έτρωγε λουκουμάδες. Ζεστούς με πολύ μέλι. Τα

γλυκά χαλάνε τα δόντια. Ποιος βλάκας το 'χει πει αυτό; Τώρα χαλάνε τα δόντια. Μαυρίζουνε ένα ένα και σαπίζουν. «Ο Κρίνος» δεν πουλάει πια γλυκά. Πάνω στο τζάμι της βιτρίνας είναι κολλημένο ένα χαρτί, που γράφει με τεράστια γράμματα:

ΑΓΟΡΑΖΟΝΤΑΙ ΣΙΔΕΡΙΚΑ ΚΑΙ ΠΑΛΑΙΑ ΝΗΜΑΤΑ.

Άλλη Ζέη, *Ο μεγάλος περίπατος του Πέτρου*, εκδ. Κέδρος, 1974

Ακούω και μιλώ

1. Σε ποιο γενικό θέμα αναφέρεται το κείμενο 7;
2. Βρείτε έναν άλλο τίτλο για το κείμενο, που να δίνει πιο συγκεκριμένα στοιχεία για το περιεχόμενό του.
3. Ποιο είναι το θέμα κάθε παραγράφου; • Προτείνετε έναν πλαγιότιτλο για καθεμιά.
4. Εντοπίστε δυο τρεις περιόδους σε κάθε παράγραφο που νομίζετε ότι έχουν πιο κεντρικό ρόλο στην ανάπτυξη του θέματος της παραγράφου. • Συζητήστε στην τάξη γιατί τις επιλέξατε.
5. Βρείτε στην πρώτη παράγραφο τις λέξεις που θεωρείτε ότι παίζουν τον πιο βασικό ρόλο στη δημιουργία της ατμόσφαιρας του αποσπάσματος.
6. Στη δεύτερη παράγραφο βρείτε τις λέξεις που δηλώνουν την αντίθεση μεταξύ ειρήνης και πολέμου. • Συγκρίνετε μεταξύ τους και τις δύο φράσεις που είναι γραμμένες με κεφαλαία γράμματα.

Μαθαίνω ότι:

► Κάθε κείμενο μπορεί να αναλυθεί από τα γενικά στοιχεία του στα ειδικότερα. Έτσι μπορούμε κάθε φορά να εντοπίζουμε:

- **το θεματικό πεδίο** στο οποίο ανήκει
- **το ειδικό θέμα** στο οποίο αναφέρεται
- **το επιμέρους ζήτημα** που αναπτύσσει η κάθε παράγραφος
- **τις προτάσεις**, κύριες και δευτερεύουσες, που δίνουν **τις λεπτομέρειες** της κάθε παραγράφου
- **τις λέξεις** με τις οποίες διατυπώνονται οι ιδέες του συγγραφέα

Διαβάζω και γράφω

1. Βάλτε τον εαυτό σας στη θέση του παιδιού που περιδιαβαίνει τη «φριχτή πολιτεία». • Συνεχίστε το κείμενο σε πρώτο πρόσωπο και προσθέστε δύο ακόμα παραγράφους. • Μιλήστε για τα πράγματα που συναντάτε και που συνθέτουν την εικόνα του πολέμου και αναπολήστε τις εικόνες της ειρήνης. (Διαλέξτε προσεκτικά τις λέξεις που θεωρείτε καταλληλότερες για να αποδώσετε την ατμόσφαιρα του πολέμου και της ειρήνης.)
2. Αναζητήστε στο σχολικό σας βιβλίο το Α' στάσιμο της *Ελένης* του Ευριπίδη. • Μελετήστε το κείμενο και βρείτε ποιο είναι το θέμα της κάθε στροφής και αντιστροφής. • Προσπαθήστε να δώσετε έναν τίτλο σε καθεμιά. • Στη β' αντιστροφή να βρείτε τις λεπτομέρειες από τις οποίες συντίθεται το σύνολο. • Τέλος, βρείτε και υπογραμμίστε τις λέξεις με τις οποίες ο ποιητής αποδίδει την έννοια του πολέμου.

Κείμενο 8 Η πορεία προς το μέτωπο

Ξημερώνοντας τ' Αγιαννιού, με την αύριο των Φώτων, λάβαμε τη διαταγή να κινήσουμε πάλι μπροστά, για τα μέρη όπου δεν έχει καθημερινές και σκόλες. Έπρεπε, λέει, να πιάσουμε τις γραμμές που κρατούσαν ως τότε οι Αρτινοί, από Χειμάρρα ως Τεπελένι. Λόγω που εκείνοι πολεμούσαν απ' την πρώτη μέρα, συνέχεια, κι είχαν μείνει σκεδόν οι μισοί και δεν αντέχανε άλλο. [...]

Κι ότι ήμασταν σιμά πολύ στα μέρη όπου δεν έχει καθημερινές και σκόλες, μήτε αρρώστους και γερούς, μήτε φτωχούς και πλούσιους, το καταλαβαίναμε. Γιατί κι ο βρόντος πέρα, κάτι σαν καταγίδα πίσω απ' τα βουνά, δυνάμωνε ολοένα, τόσο που καθαρά στο τέλος να διαβάζουμε το αργό και το βαρύ των κανονιών, το ξερό και το γρήγορο των πολυβόλων. Ύστερα και γιατί, ολοένα πιο συχνά, τύχαινε τώρα ν' απαντούμε, απ' τ' άλλο μέρος να 'ρχονται, οι αργές οι συνοδείες με τους λαβωμένους. Όπου απιθώνανε χάμου τα φορεία οι νοσοκόμοι, με τον κόκκινο σταυρό στο περιβραχιόνιο, φτύνοντας μέσα στις παλάμες, και το μάτι τους άγριο για τσιγάρο. Κι όπου κατόπι σαν ακούγανε για πού τραβούσαμε, κουνούσαν το κεφάλι, αρχινώντας ιστορίες για σημεία και τέρατα. Όμως εμείς το μόνο που προσέχαμε ήταν εκείνες οι φωνές μέσα στα σκοτεινά, που ανέβαιναν, καυτές ακόμη από την πίσσα του βυθού ή το θειάφι. «Όι όι, μάνα μου», «όι όι, μάνα μου», και κάποτε, πιο σπάνια, ένα πνιχτό μουσούνισμα, ίδιο ροχαλητό, που 'λεγαν, όσοι ξέρανε, είναι αυτός ο ρόγχος του θανάτου. [...]

Έλενα Χουζούρη (εισαγωγή, επιλογή κειμένων),
«Στρατός περνούσε...» στη Νεοελληνική Λογοτεχνία, εκδ. Μεταίχμιο, 2003

Οδυσσέας Ελύτης, *Άξιον εστί*, Ανάγνωσμα πρώτο, εκδ. Ίκαρος, 1999

Ακούω και μιλώ

1. Διηγηθείτε στην τάξη δικά σας βιώματα από τις γιορτές των Φώτων και του Αϊ-Γιαννιού. • Πόσο διαφέρει ο τρόπος που ζείτε εσείς τις γιορτές αυτές από αυτόν που παρουσιάζει ο ποιητής στο κείμενό του;
2. Τι εξήγηση μπορείτε να δώσετε στο γεγονός ότι ο Οδυσσέας Ελύτης τοποθετεί χρονικά την αφήγησή του σε μια μέρα γιορτής;
3. Βρείτε και υπογραμμίστε τις λέξεις του κειμένου 8 που φέρνουν στο μυαλό σας τον πόλεμο. • Στη συνέχεια αντικαταστήστε τες με άλλες δικές σας ή προσθέστε λέξεις-κλειδιά για τον πόλεμο που θα σκεφτείτε εσείς.

Ομόηχες και παρώνυμες λέξεις

Ακούω και μιλώ

1. Στο κείμενο 6 βρείτε τις λέξεις: *Ίσως, πιο, γενιά, φανεί, μάτια, χάνει, με, ότι*. • Μέσα σ' αυτό το κείμενο καθεμιά από τις λέξεις αυτές έχει μια συγκεκριμένη σημασία. • Αν ακούσετε τις λέξεις αυτές μόνες τους, έξω από κείμενο, τι άλλο μπορεί να σημαίνουν;
2. Στο κείμενο 8 βρείτε λέξεις:
 - που μπορεί να έχουν και κάποια άλλη σημασία εκτός από αυτήν που έχουν στο συγκεκριμένο κείμενο
 - που, αν τους αλλάξουμε την ορθογραφία, παίρνουν άλλη σημασία
 - που, αν τις τονίσουμε αλλιώς, παίρνουν άλλη σημασία
3. Με τις λέξεις που βρήκατε στην προηγούμενη δραστηριότητα φτιάξτε δικές σας φράσεις, όπου να φαίνονται οι διαφορετικές σημασίες.

Διαπιστώνω ότι:

- ▶ Δύο λέξεις (με διαφορετική σημασία) μπορεί να **έχουν την ίδια προφορά**. Αυτές οι λέξεις λέγονται **ομόηχες ή ομώνυμες**.

ΠΡΟΣΟΧΗ: Συχνά οι λέξεις αυτές έχουν και διαφορετική ορθογραφία.

Π.χ. *Έχουμε στην τάξη 25 παιδιά. Μας χρειάζεται ίσος αριθμός βιβλίων. Ίσως αυτά που έχουμε στην αποθήκη να μη φτάνουν.*

Ζήτησε τη χείρα της χήρας.

- ▶ Υπάρχουν και λέξεις **που μοιάζουν πολύ στην προφορά** αλλά έχουν διαφορετικές σημασίες και συνήθως διαφορετική ορθογραφία. Αυτές τις λέξεις τις λέμε **παρώνυμες**.

Π.χ. *σφήκα – σφίγγα, φτηνός – φτενός*

- ▶ Μερικές παρώνυμες λέξεις διαφέρουν μόνο ως προς τον τόνο. Αυτές τις λέμε **τονικά παρώνυμα**.

Π.χ. *ξέρω, ξερό* (κείμενο 8)

ΕΠΟΜΕΝΩΣ: Για να γράψω σωστά μια λέξη, πρέπει να φέρω στο νου μου τη σημασία της.

Διαβάζω και γράφω

1. Τις λέξεις που σας δίνονται στη δραστηριότητα 1 του *Ακούω και μιλώ* γράψτε τις με διαφορετική ορθογραφία, όπου χρειάζεται. • Στη συνέχεια διαλέξτε τρεις από τις λέξεις αυτές και φτιάξτε δικές σας προτάσεις, στις οποίες να φαίνονται οι διαφορετικές σημασίες τους. Εργαστείτε ανά ζεύγη.
2. Στις φράσεις που ακολουθούν, συμπληρώστε τα κενά διαλέγοντας μία από τις ομόηχες ή ομώνυμες λέξεις που βρίσκονται στην πλαϊνή στήλη:

- Ξέχασα έχω βάλει το βιβλίο δανείστηκα από τη βιβλιοθήκη.	<i>που – πού</i>
- είναι το ψηλό βουνό της Ελλάδας;	<i>πιο – ποιο</i>
- Μια γυναίκα. - Μια κλωστή.	<i>ψιλή – ψηλή</i>
- Είναι ο καιρός να κλαδέψω το - Η Ελλάδα έχει εύκρατο	<i>κλίμα – κλήμα</i>
- το παράθυρο. - Ο Γιώργος προς τα θεωρητικά μαθήματα.	<i>κλείνει – κλίνει</i>
- Τα της πορτοκαλιάς. - Η ισότητα ανάμεσα στα δύο	<i>φύλλα – φύλα</i>
- μαλλιά. - φαγητά.	<i>λιτά – λυτά</i>

3. Κάντε το ίδιο με τα παρώνυμα που ακολουθούν. Πείτε ποια από αυτά είναι τονικά παρώνυμα.

- Ο Γιάννης και με κάθε πρωί για το σχολείο.	<i>περνά – παίρνει</i>
- Μόλις αντίκρισα το τοπίο από την ομορφιά του. - Τα βουνά της Ηπείρου είναι στ' αλήθεια	<i>μαγεύτηκα – μαγευτικά</i>
- Θα γίνει ψηφοφορία για να εκλεγεί ο νέος πρόεδρος. - Στη γραμματική μιλήσαμε για την φράση.	<i>ονοματική – ονομαστική</i>
- Είναι μικρός ακόμα και δεν πάει - Δεν έκαναν κανένα για τα αποτελέσματα των εκλογών.	<i>σχόλιο – σχολείο</i>
- Τα ήταν οι αγώνες που γίνονταν στην	<i>Ολυμπία – Ολύμπια</i>
- Ακόμη ψάχνουν να βρουν σε ποιο μπορούν να κάνουν τον ετήσιο της τάξης τους.	<i>χώρο – χορό</i>

4. Σκεφτείτε για τις λέξεις *πόλεμος* και *ειρήνη* παράγωγες και σύνθετες λέξεις και κατατάξτε τες σε έναν πίνακα σαν τον παρακάτω:

<i>Πόλεμος</i>		<i>Ειρήνη</i>	
Παράγωγα	Σύνθετα	Παράγωγα	Σύνθετα
πολεμικός	φιλοπόλεμος	ειρηνιστής	ειρηνοποιός

Ακούω και μιλώ

1. Συζητήστε στην τάξη: Τι βλέπετε στο σκίτσο; • Τι συμβολίζει καθετί που εικονίζεται σ' αυτό; • Τι υπαινίσσεται ο σκιτσογράφος; • Αξιολογήστε το σκίτσο αιτιολογώντας τη γνώμη σας.

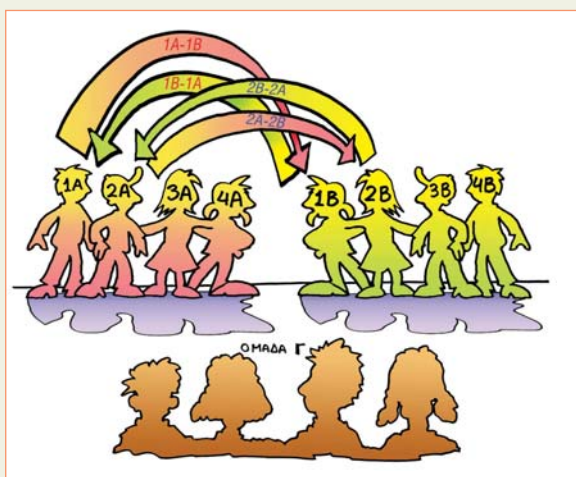
Ηλίας Μακρής,
εφημ. Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 2004

2. Κάντε στην τάξη σας μια δίλεπτη παρουσίαση ενός ηλεκτρονικού παιχνιδιού με πολεμικό περιεχόμενο. Στην παρουσίασή σας να περιλάβετε αναλυτική περιγραφή (σενάριο, γραφικά, κίνηση, σκοπός παιχνιδιού κ.λπ.) και σύντομες προσωπικές κρίσεις για την ποιότητα του παιχνιδιού.
3. Συχνά, ψυχολόγοι και παιδαγωγοί ασκούν αυστηρή κριτική στα πολεμικά ηλεκτρονικά παιχνίδια, υποστηρίζοντας ότι εξοικειώνουν τα παιδιά με τη βία και καλλιεργούν τις φιλοπόλεμες διαθέσεις. Από την άλλη, υπάρχουν πολλοί που υποστηρίζουν ότι τα παιδιά έχουν την ικανότητα να ξεχωρίζουν το παιχνίδι από την πραγματικότητα και χρησιμοποιούν τα παιχνίδια αυτά απλώς για ψυχαγωγία και εκτόνωση. • Οργανώστε στην τάξη σας έναν αγώνα λόγου πάνω σ' αυτό το θέμα.

Οι κανόνες του παιχνιδιού:

- Χωριστείτε σε τρεις ομάδες.
- Η ομάδα Α θα υποστηρίξει την πρώτη θέση, η ομάδα Β τη δεύτερη και η ομάδα Γ θα παίξει το ρόλο του ακροατηρίου και θα κρίνει το νικητή. Πριν από την έναρξη της αναμέτρησης, οι ομάδες Α και Β έχουν το δικαίωμα να συσκεφτούν για πέντε λεπτά, για να ετοιμάσουν τα επιχειρήματά τους και να καταστρώσουν τη στρατηγική τους.
- Αρχίζει ο ομιλητής νούμερο 1 της ομάδας Α μιλώντας ένα λεπτό και ο ομιλητής νούμερο 1 της ομάδας Β αναλαμβάνει να του απαντήσει σε ίσο χρόνο. Στη συνέχεια παίρνει το λόγο ο ομιλητής νούμερο 2 της ομάδας Β και του απαντά ο ομιλητής νούμερο 2 της ομάδας Α κ.ο.κ.

- Τα μέλη της ομάδας Γ, αν χρειαστεί, μπορούν να διακόψουν τους ομιλητές, για να υποβάλουν ερωτήσεις (μία φορά το πολύ για τον κάθε ομιλητή). Τα μέλη των ομάδων Α και Β δεν επιτρέπεται να κάνουν καμιά διακοπή.
- Τα μέλη της ομάδας Γ σημειώνουν αναλυτικά τις βαθμολογίες που δίνουν σε κάθε ομιλητή και τα στοιχεία εκείνα που αιτιολογούν τη βαθμολογία του καθενός. Στο τέλος αθροίζουν όλες τις βαθμολογίες για την ομάδα Α και όλες τις βαθμολογίες για τη Β και ανακηρύσσουν νικήτρια όποια ομάδα συγκέντρωσε συνολικά τη μεγαλύτερη βαθμολογία.

Διαβάζω και γράφω

1. Στο μάθημα της Ιστορίας έχετε διδαχτεί πολλούς πολέμους που έχουν γίνει από τα αρχαία χρόνια ως τις μέρες μας. Επιλέξτε έναν από τους πολέμους αυτούς και γράψτε μια ιστορική αφήγηση με έκταση περίπου μιας σελίδας, όπου θα αναφέρετε συνοπτικά τις αιτίες, τις αφορμές, τα κυριότερα γεγονότα και τις συνέπειες του πολέμου αυτού.
2. Αναζητήστε εικονογραφικό υλικό από εφημερίδες, περιοδικά, βιβλία, το Διαδίκτυο κ.λπ. που θεωρείτε κατάλληλο για να οπτικοποιήσετε τις έννοιες της ειρήνης και του πολέμου.
 - Γράψτε ένα σύνθημα (σλόγκαν) σχετικό.
 - Συνθέστε με αυτά μια αφίσα που να εκφράζει την προσωπική σας αντίληψη και στάση απέναντι στο θέμα ειρήνη – πόλεμος.
 - Παρουσιάστε τα έργα σας στην τάξη και κάντε μια συζήτηση κριτικής πάνω σε αυτά.
3. Υποστηρίζεται ότι η εκπαίδευση μπορεί να παίξει σημαντικό ρόλο στην υπόθεση της ειρήνης.
 - Με ποιους συγκεκριμένους τρόπους νομίζετε ότι μπορεί να επιτευχθεί κάτι τέτοιο;
 - Η εκπαίδευση, όπως τη γνωρίζετε, κάνει ό,τι είναι δυνατό για να ενισχύσει το πνεύμα της ειρήνης;
 - Τι άλλο θα μπορούσε να κάνει;
 - Γράψτε ένα κείμενο 250-300 λέξεων που να αποτελέσει αφορμή για προβληματισμό και συζήτηση με τους καθηγητές και τους συμμαθητές σας.

Χρησιμοποιήστε, ατομικά ή χωρισμένοι σε ομάδες, τα παρακάτω κριτήρια αξιολόγησης για να κρίνετε αν τα κείμενα που γράψατε οι ίδιοι ή και οι συμμαθητές σας:

- προβάλλουν συγκεκριμένες ιδέες και προτάσεις,
 - οι ιδέες και οι προτάσεις αιτιολογούνται,
 - αξιοποιείται ο εκφραστικός πλούτος της γλώσσας στην απόδοση των σημασιών της αιτίας και του σκοπού,
 - αξιοποιείται το λεξιλόγιο το σχετικό με την ειρήνη και τον πόλεμο.
4. Αν από τη συζήτηση που προκλήθηκε στην τάξη μέσα από τα κείμενα που γράψατε προκύπτουν κοινές, συγκεκριμένες και καινοτόμες προτάσεις, συντάξτε μια ανοιχτή επιστολή προς τον Υπουργό Παιδείας, καλώντας τον να τις μελετήσει και, πιθανόν, να τις εφαρμόσει στο εκπαιδευτικό μας σύστημα.

Διαθεματική εργασία

1. Θα θέλατε να γνωρίσετε την ιστορία του όπλου; Διερευνήστε το θέμα: «Από το ακόντιο στα σύγχρονα όπλα μαζικής καταστροφής».

Χωριστείτε σε ομάδες:

- ▶ Η **πρώτη ομάδα** θα ψάξει στα βιβλία της Αρχαίας Ελληνικής Γραμματείας ή σε άλλα που διδάσκεστε στο Γυμνάσιο (ιδιαίτερα στην *Ιλιάδα*) για περιγραφές όπλων στην ελληνική αρχαιότητα μέχρι τα κλασικά χρόνια.
- ▶ Η **δεύτερη ομάδα** θα ψάξει σε βιβλία Ιστορίας για να βρει στοιχεία για τα όπλα από την προϊστορία ως και το 19ο αιώνα. Χρήσιμη μπορεί να είναι η βοήθεια του καθηγητή Τεχνολογίας του σχολείου, που μπορεί να δώσει στοιχεία για τις τεχνικές κατασκευής των όπλων κάθε εποχής.
- ▶ Η **τρίτη ομάδα** θα διερευνήσει την εξέλιξη των όπλων τον 20ό αιώνα και θα συλλέξει στοιχεία για τα όπλα που χρησιμοποιήθηκαν στους πολέμους που έγιναν κατά τη διάρκειά του. Στοιχεία μπορεί να αντλήσει η ομάδα αυτή από βιβλία Ιστορίας, Λογοτεχνίας, το Διαδίκτυο, το Πολεμικό Μουσείο της Αθήνας, από τα αρχεία εφημερίδων και περιοδικών.

- ▶ Η **τέταρτη ομάδα** θα συνεργαστεί με τον καθηγητή της Χημείας ή της Βιολογίας και θα διερευνήσει τα σύγχρονα βιολογικά και βιοχημικά όπλα και τις συνέπειες της χρήσης τους για τον άνθρωπο και το φυσικό περιβάλλον.

Όταν κάθε ομάδα ολοκληρώσει την εργασία της, συνεργαστείτε όλοι μαζί και συνθέστε ένα φυλλάδιο-άλμπουμ που να αποδίδει με σύντομα κείμενα και πλούσιο εικονογραφικό υλικό την εξέλιξη του όπλου από την αρχαιότητα ως σήμερα.

Στο τέλος προσθέστε ένα κείμενο με τον προβληματισμό σας ως επίλογο.

Εναλλακτικά

2. Στην Αθήνα, όπως και σε άλλες πόλεις του κόσμου, υπάρχει ένα Πολεμικό Μουσείο. Φανταστείτε ποια θα μπορούσαν να είναι τα εκθέματα ενός «Αντιπολεμικού Μουσείου».
 - ▶ Χωριστείτε σε ομάδες και συλλέξτε υλικό: π.χ. φωτογραφίες, λογοτεχνικά κείμενα, τραγούδια, πίνακες ζωγραφικής ή άλλα έργα τέχνης κ.λπ. με αντιπολεμικά μηνύματα.
 - ▶ Φτιάξτε το Μουσείο σας.

ΑΣ ΘΥΜΗΘΟΥΜΕ ΤΙ ΜΑΘΑΜΕ Σ' ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΕΝΟΤΗΤΑ

Δευτερεύουσες τελικές προτάσεις

- Ονοματικές
- Επιρρηματικές

Δευτερεύουσες αιτιολογικές προτάσεις

- Ονοματικές
- Επιρρηματικές

(βάλτε ένα ✓ στο σωστό)

▶ Δηλώνουν ▶ Εισάγονται με τους συνδέσμους	▶ Δηλώνουν..... ▶ Εισάγονται με τους συνδέσμους.....
- ▶ Κατανοούμε ένα κείμενο καλύτερα, αν το αναλύσουμε στα συστατικά του, δηλαδή αν βρούμε του κειμένου.
 - ▶ Οι λέξεις *πιο* και *ποιο* λέγονται Γιατί;
 - ▶ Οι λέξεις *σχόλιο* και *σχολείο* λέγονται Γιατί;